

SFS 2003:55

Utkom från trycket
den 4 mars 2003

Förordning om avgångsförmåner för vissa arbetstagare med statlig chefsanställning;

utfärdad den 6 februari 2003.

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning tillämpas på arbetstagare som efter beslut av regeringen har tillträtt sådan anställning som anges i *bilaga* till förordningen (chefsanställning) när anställningen är tidsbegränsad enligt 9 § 1 anställningsförordningen (1994:373).

2 § Pensionsavtal för arbetstagare hos staten m.fl. (PA 03) med anslutande bestämmelser skall tillämpas på chefsanställningar som avses i denna förordning.

I 3–15 §§ finns föreskrifter om tillägg till och undantag från pensionsavtalet.

Vid avgång från en chefsanställning skall uppdrag som statsråd, anställning som statssekreterare och tidigare anställning med beteckningen p anses motsvara chefsanställning.

Inkomstgaranti

3 § Den som har haft en eller flera chefsanställningar oavbrutet i minst tolv år har rätt till inkomstgaranti om han eller hon avgår vid anställningstidens utgång och då har fyllt 60 år.

Om arbetstagaren har fyllt 55 år när anställningstiden löper ut och anställningen inte blir förnyad av någon annan anledning än att arbetstagaren begär det, har arbetstagaren rätt till inkomstgaranti. Detta gäller under förutsättning att arbetstagaren har haft chefsanställning oavbrutet i minst sex år.

Vid beräkning av anställningstiden enligt första och andra styckena skall hela den tid räknas bort då arbetstagaren på egen begäran varit tjänstledig, om denna tid sammanlagt är längre än ett år. Avräkning skall dock inte göras för sjukfrånvaro eller föräldraledighet.

4 § Finns det särskilda skäl, kan regeringen besluta om inkomstgaranti till den som

- avses i 3 § men som inte fyllt 60 respektive 55 år,
- haft chefsanställning i mindre än tolv men minst sex år,

- haft chefsanställning i minst tolv år men inte i oavbruten följd eller
- på egen begäran beviljats entledigande före anställningstidens utgång.

Utbetalning av inkomstgaranti

5 § Inkomstgaranti betalas ut från och med dagen efter avgången från chefsanställningen, dock inte för längre tid tillbaka än tre månader före ansökningsmånaden. Regeringen kan besluta om någon annan tidpunkt för utbetalningen.

En arbetstagare som tillträder en ny statlig chefsanställning, som omfattas av denna förordning, har inte rätt att uppbära inkomstgaranti för tid då lön betalas ut för chefsanställningen.

Inkomstgaranti betalas till och med utgången av månaden före den månad då rätt till pension enligt PA 03 inträder eller, vid dödsfall, till och med utgången av den månad då dödsfallet inträffade.

Beräkning av inkomstgaranti

6 § Vid beräkning av inkomstgaranti skall de bestämmelser i PA 03 tillämpas som gäller vid beräkning av förmånsbestämd ålderspension, om inte något annat följer av 7–9 §§.

7 § Hel inkomstgaranti utgör

- 65 procent av pensionsunderlaget till den del detta svarar mot högst 20 inkomstbasbelopp och
- 32,5 procent av pensionsunderlaget till den del detta överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp.

8 § Har arbetstagaren haft chefsanställning i minst tolv år, har han eller hon rätt till hel inkomstgaranti.

Har arbetstagaren haft chefsanställning i mindre än tolv år, avkortas inkomstgarantin med 0,625 procent för varje helt fjärdedels år som anställningstiden understiger tolv år, dock med högst 15 procent.

Vid tillämpning av första och andra styckena beräknas anställningstiden enligt 3 § tredje stycket.

För en militär chefsanställning skall inkomstgarantin, i stället för att avkortas enligt andra stycket, multipliceras med en tjänstetidsfaktor som beräknas enligt gällande statligt pensionsavtal. Detta gäller dock endast om inkomstgarantin därigenom blir högre.

9 § Regeringen får besluta att inkomstgarantin inte skall avkortas eller att inkomstgarantin skall avkortas med lägre belopp än som följer av 8 §.

Minskning av inkomstgaranti

10 § Inkomstgarantin skall minskas enligt 11 § med inkomst av anställning eller något annat förvärvsarbete.

Med inkomst av anställning och annat förvärvsarbete avses

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

2. sådan inkomst av anställning utomlands som inte beskattas i Sverige,
3. delpension enligt kollektivavtal,
4. sådan pension eller livränta som inte samordnas med tjänstepensionsrätt enligt statliga pensionsbestämmelser och
5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än som avses i 1–4.

11 § Minskningen beräknas som skillnaden mellan 65 procent av inkomsten och det prisbasbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller för det år inkomstgarantin avser. Om inkomstgarantin är avkortad enligt 8 § andra stycket, avkortas också minskningen på motsvarande sätt.

Om den som uppstår inkomstgaranti (förmånstagaren) samtidigt även uppstår avgångsförmåner på grund av uppdrag som riksdagsledamot eller kommunal förtroendeman, som skall minskas med hänsyn till andra inkomster, får minskningen enligt första stycket jämkas om det behövs med hänsyn till de sammanlagda effekterna av de olika regelsystemen. Statens pensionsverk beslutar efter samråd med berörda pensionsgivare om sådan jämkning.

12 § Förmånstagaren är skyldig att underrätta Statens pensionsverk om sina inkomstförhållanden och lämna de uppgifter om dessa som pensionsverket begär, när årsinkomsten av anställning eller annat förvärvsarbete beräknas överstiga ett prisbasbelopp. Om förmånstagaren inte lämnar begärda uppgifter får pensionsverket hålla inne framtida utbetalningar av inkomstgarantin i avvaktan på begärda uppgifter.

Sammanträffande förmåner

13 § Om arbetstagaren har rätt att få inkomstgaranti och samtidigt har eller får rätt att uppbära andra statliga pensionsförmåner eller en ny inkomstgaranti enligt denna förordning betalas endast den bästa förmånen ut.

Omräkning av inkomstgaranti till pension

14 § För tid från och med den månad då förmånstagaren har rätt till ålders- eller sjukpension räknas inkomstgarantin om till en pension med en tjänstefaktor enligt 17 § PA 03. Som pensionsgrundande tid tillgodoräknas all sådan anställningstid som kan beaktas enligt 16 § PA 03, oavsett om den infallit före eller efter avgång med rätt till inkomstgaranti.

Värdesäkring av inkomstgaranti

15 § Inkomstgaranti värdesäkras enligt vad som sägs i 32 § PA 03.

Avgångsvederlag

16 § Om arbetstagarens anställningstid löper ut och chefsanställningen inte blir förnyad av någon annan anledning än att arbetstagaren begär det, skall arbetstagaren ha rätt till avgångsvederlag. Detta gäller under förutsättning att arbetstagaren inte får någon inkomstgaranti eller pension.

17 § Avgångsvederlag betalas i 24 månader, om arbetstagaren har haft chefsanställning i minst sex år.

18 § Avgångsvederlaget utgörs av den pensionsgrundande lönen i chefsanställningen. Vederlaget betalas ut månadsvis och minskas med sådan inkomst av anställning eller annat förvärvsarbete som sägs i 10 § andra stycket.

19 § Avgångsvederlag enligt 16–18 §§ skall betalas ut av Statens pensionsverk.

20 § Regeringen kan besluta om andra villkor än som följer av 16–19 §§, om det finns särskilda skäl.

Bilaga

Förteckning över chefsanställningar

<i>Chefsanställning</i>	<i>Myndighet</i>
Generaldirektör	
Landshövding	
Överbefälhavare	Försvarsmakten
Chef	Försvarshögskolan
Generaltulldirektör	Tullverket
Riksgäldsdirektör	Riksgäldskontoret
Riksarkivarie	Riksarkivet
Riksbibliotekarie	Kungl. biblioteket
Riksantikvarie	Riksantikvarieämbetet
Överintendent	Statens historiska museer
Överintendent	Nationalmuseum med Prins Eugens Waldemarsudde
Överintendent	Statens sjöhistoriska museer
Överintendent	Statens försvarshistoriska museer
Museichef	Naturhistoriska riksmuseet
Överintendent	Statens museer för världskultur
Direktör	Statens konstråd
Ordförande	Statens va-nämnd
Ordförande	Allmänna reklamationsnämnden
Jämställdhetsombudsman	Jämställdhetsombudsmannen
Barnombudsman	Barnombudsmannen
Handikappombudsman	Handikappombudsmannen
Rikspolischef	Rikspolisstyrelsen
Säkerhetspolischef	Säkerhetspolisen
Länspolismästare	Polismyndigheten i Stockholms län
Förvaltningschef	Regeringskansliet

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2003. De nya bestämmelserna skall dock tillämpas från och med den 1 januari 2003.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (1995:1038) om statliga chefs pensioner m.m.

3. Bestämmelserna i förordningen (1995:1038) om statliga chefs pensioner m.m. skall dock fortfarande tillämpas på den som den 31 december 2002 hade sådan chefsanställning som avses i förordningen, om arbetstagaren i oavbruten följd fortsätter sådan anställning.

4. Bestämmelserna i den tidigare upphävda förordningen (1991:1160) om förordnandepension m.m. skall tillämpas på den som enligt punkten 2 i övergångsbestämmelserna till förordningen (1995:1038) om statliga chefs pensioner m.m. omfattas av den förstnämnda förordningen.

5. Bestämmelserna i förordningen (1995:1038) om statliga chefs pensioner m.m. skall även tillämpas på den som är född år 1942 eller tidigare oavsett om arbetstagaren har tillträtt en sådan anställning som avses i denna förordning den 1 januari 2003 eller senare.

6. Om en arbetstagare är född år 1943 eller senare och omfattas av förordningen (1995:1038) om statliga chefs pensioner m.m. eller av förordningen (1991:1160) om förordnandepension m.m., och i stället önskar omfattas av denna förordning så skall han eller hon anmäla det till Statens pensionsverk senast den 31 december 2003. En sådan anmälan gäller från och med den 1 januari 2003.

7. För den som har beviljats eller kommer att beviljas pension enligt den tidigare upphävda förordningen (1991:1160) om förordnandepension m.m. skall gränsbeloppen för reducering och upphörande av pensionen ligga fast i nivån för september 1995 tills de nått samma nivå som enligt de nya bestämmelserna. Därefter tillämpas föreskrifterna i denna förordning.

På regeringens vägnar

GUNNAR LUND

Margareta Hammarberg
(Finansdepartementet)

